

ME FIGLI NGIUTUT'

Me figli sciv' a fa lu sulurrat'
s'addòss' na zita ra Milan',
chi sàp' cum l'avìa ngappat',
lu cuciv' bbell' chiàn – chiàn'.

No iuòrn' l'addòss' a la massaria,
èra brutt' ra hrèt a ra nant',
èra megli la crapa re Zìa,
uàrda... na cosa mbrussiunànt.

Ma l'alma re tàsìr a ri tàsòra
reciètt' nu uiòrn' ngàp' mii,
te pigliàst' Ngurnàta re fòr',
ca la canuscèrm' tutt' nùì.

Nungi fù nient' ra fa,
nun-bòrt' ca èra na frascèdda
se la vòz' pe forza spusà,
èra cuòtt' re la strecchinèdda.

Se verist' ...che fèsta brùtt',
re ngènt', tutt' a uàrdà,
nda la chiesa parìa nu lùtt,
nesciùna vòze magnà.

Lu iuòrne ròpp' spusat',
anziv' ra ngàs', miezz' muòrt;
parìa ca l'avèrn' pestisciàt'
nunze mantenìa alert'.

Po anziv' edda senza trùcch',
cu na faccia verdogna,
se ne èra menùt lu stùcch',
parìa cum' na melògna.

Pover' figli mii,
n'hàm crisciùt senza làtt',
a mo a pers' la via,
lu riàvel' sa mìs i cauzuniètt.